

10 gr.

ABC

10 gr.

NOWINY CODZIENNE

Nr. 104 A

Warszawa, poniedziałek 4 kwietnia 1938 r.

Rok XIII

Zwycięski marsz idei narodowo-radykalnej

Bastion sanacji na S. G. H. zdobyty

Drugie zwycięstwo na Politechnice

W niedzielę odbyły się wybory do władz Bratniej Pomocy Studentów Szkoły Głównej Handlowej. Wynik wyborów budził ogromne zainteresowanie, gdyż były to pierwsze od sześciu lat wybory w Bratniej Pomocy tej uczelni. Dotychczas rektor mianował komisaryczny zarząd. Wynikiem takiego stanu rzeczy był wybitny upadek wpływów Bratniej Pomocy. Wobec smutnej sytuacji, prowadzonej przez komisaryczny zarząd Bratniej Pomocy władze akademickie zdecydowały się pozwolić na wybory.

OSTRA WALKA

Do walki wyborczej stanęły trzy listy: Narodowego Komitetu Wyborczego, grupująca młodzież narodowo-radykalną, lista Zw. Młodej Polski i lista lewicowa. Ponieważ komisaryczny zarząd Bratniaka powoływany był spośród młodzieży sanacyjno-lewicowej, utarło się mniemanie, że na S. G. H. silne są wpływy lewicy. Z drugiej strony wystąpienia ogółu studentów S. G. H., zgodne z postawą młodzieży narodowej, za-

dawały kłam temu sądowi. To też walka wyborcza przebiegała pod znakiem silnego napięcia.

Olbrzymie zwycięstwo odniosła młodzież narodowa. Dziwne się tylko wydaje, że przez 6 lat władze akademickie pomimo przewagi młodzieży narodowo-radykalnej uważały za stosowne mianować zarząd komisaryczny.

WYNIKI GŁOSOWANIA

Niedzielne zebranie wyborcze otworzył prof. Loth, poczem przystąpiono do głosowania. W wyniku głosowania na prezesa: na listę Nr. 1 padło głosów 231; lista Z. M. P. otrzymała 63 głosy, a lewica 62.

Kandydatem na prezesa z ramienia młodzieży narodowo-radykalnej jest p. Malewicz. W głosowaniu do zarządu młodzież narodowa zdobyła 237 głosów i 9 mandatów, lista Z. M. P. — 66 głosów i 3 mandaty, lewica 59 głosów i 2 mandaty. Przydział mandatów do komisji rewizyjnej lista nr. 1 — 5, lista 2 — 1; nr. 3 — 1. Czołowym kandydatem młodzieży narodowo-

radykalnej jest tu p. Wyszowski. Wreszcie do sądu koleżeńskiego lista nr. 1 — 6 mandatów, nr. 2 — 2 i nr. 3 — 1. Z listy nr. 1 wchodzi p. Władysław Rodowicz.

O ZGODNĄ WSPÓŁPRACĘ

Po ogłoszeniu wyniku wyborów przedstawiciel młodzieży narodowo-radykalnej, p. Tadeusz Wyszowski, oświadczył, iż wobec ostatniego zwycięstwa młodzież narodowa przechodzi do porządku dziennego nad tarciami, jakie panowały w Bratniaku.

Młodzież narodowo-radykalna uważa, iż przykry okres komisarycznych rządów w Br. Pomocy został ostatecznie zakończony wobec zwycięstwa listy narodowej. Chcąc osiągnąć jak najlepsze wyniki w pracy samopomocowej przedstawiciele Narodowego Komitetu Wyborczego wzywają wszystkich członków Bratniaka do zgodnej współpracy w ramach organizacji samopomocowej.

WYBORY NA POLITECHNICĘ

Drugie zwycięstwo odniosła mło-

dzież przy wyborach do władz Bratniej Pomocy Stud. Politechniki Warszawskiej.

Po złożeniu sprawozdania przez ustępujący zarząd z prezesem Ostrowskim wywiązała się ożywiona dyskusja na tle ogólnej działalności Bratniej Pomocy.

Zarządy stawiane przez opozycję ze Str. Narodowego odnosiły się jedynie do tego, że młodzież akademicka nie chce się podporządkować władzom Str. Nar. Przedstawiciele młodzieży narodowo-radykalnej stwierdzili w odpowiedzi, że Bratnia Pomoc prowadzona przez młodzież narodowo-radykalną zawsze przodowała w pracach samopomocowych i ogólnie akademickich. W wolnych wnioskach uchwalono m. in. żądanie ustąpienia profesorów żydów i masonów z katedr.

MŁODZIEŻ NARODOWO-RADYKALNA ZWYCIĘŻA

W głosowaniu na listę młodzieży narodowo-radykalnej padło ponad 200 głosów, na listę Str. Nar. ponad 70. Głównymi kandydatami młodzieży narodowo-radykalnej są: Kazimierz Tuszyński

Henryk Wosiński, Janusz Gajl i Suchoniecki.

Wobec braku oficjalnych obliczeń podamy dokładniejsze sprawozdanie w najbliższym numerze.

ZWYCIĘSKI POCHÓD IDEI NARODOWO-RADYKALNYCH

Dwa niedzielne zwycięstwa młodzieży narodowo-radykalnej świadczą najlepiej o zwycięskim marszu idei narodowo-radykalnej wśród młodzieży akademickiej.

Wybory na uczelniach w bieżącym roku akademickim przyniosły nie tylko jak uprzednio

zwycięstwo młodzieży narodowo-radykalnej na uniwersytecie i politechnice i wszystkich kołach naukowych. Padł bastion wpływów lewicowych koła Medyków, gdzie zwyciężyła olbrzymia przewaga głosów lista narodowo-radykalna z p. Lothem na czele, a wreszcie w niedzielę po 6 latach rządów komisarycznych ruch narodowo-radykalny odzyskał władzę w Bratniej Pomocy S. G. H. Również w kołach naukowych, gdzie w ub. roku miała wpływ „Falanga”, jak koło weterynarzy, zwyciężyła młodzież narodowo-radykalna.

Od Wydawnictwa

Niniejszym komunikujemy, iż pp. Karol Kozioł i Ireneusz Bednarski nie są przedstawicielami, ani też pracownikami naszego wydawnictwa.

Kierownikiem Oddziału „ABC” Śląska i Zagłębia jest p. Jan Masoń. Lokal Oddziału znajduje się nadal przy ul. Stawowej 16 m. 2 w Katowicach tel. 318-28. Urzędowanie odbywa się w godz. 9—11 i 15—18.

Kierownictwo Oddziału Poznańskiego naszego wydawnictwa objął z dniem 1 kwietnia br. p. Witold Słuchniński. Lokal Oddziału znajduje się nadal przy ul. 27 Grudnia 2.

Jedziemy do Francji

Polska-Jugosławia 0:1

Nikła przegrane po gorącej walce

BELGRAD, 3. 4. W dniu dzisiejszym rozegrany został rewanżowy mecz o piłkarskie mistrzostwo świata pomiędzy Polską a Jugosławią. Jak wiadomo w pierwszym meczu w Warszawie wygrała Polska w wysokim stosunku 4:0.

Rewanż udał się Jugosławiom zaledwie połowicznie, bowiem żeby przejść do następnej rundy musieliby gospodarze wygrać w wysokim stosunku 5:0. Tymczasem po zaciętej walce, pomimo stroniowości sędziego i gorącego dopingu kilkutyśnej publiczności udało się Jugosławiom wygrać zaledwie w stosunku 1:0 (0:0). Jedyną bramkę padła w 25 minucie drugiej połowy z rzutu wolnego na rękę Galeckiego, który zatrzymał piłkę w beznadziejnej sytuacji tuż na linii pola karnego.

W pierwszej połowie gra była wyrównana z lekką przewagą Polaków, która nie zdołała zadokumentować tej przewagi cyfrowo z powodu niezdeterminowania naszych napastników. Po przerwie zaznaczyła się od razu silna przewaga gospodarzy, którzy rzucali się z impetem do walki, usiłując za wszelką cenę uzyskać zwycięstwo. Dzięki dobrej grze obrony, no i... szczęściu wysiłki napadu jugosłowiańskiego przez dłuższy czas nie przynosiły wyniku. Dopiero ręka Galeckiego (zresztą doskonale dziś grającego) daje im okazję do uzyskania zwycięskiego punktu. Zwycięską bramkę wita widownia gromotem oklasków.

Pomimo zaznaczającej się do końca przewagi Jugosłowian wynik pozostaje niezmieniony.

Dzięki tej nikłej porażce Polska wchodzi do finałowej puli mistrzostw świata i rozegra w czerwcu mecz z Brazylią w Tuluzie.

Z drużyny polskiej najlepiej wypadła obrona i bramkarz, pomoc lepsza niż w Warszawie. Natomiast atak prezentował się słabiej, niż zazwyczaj, zwłaszcza na tle rosnących graczy jugosłowiańskich.

Bilans jednej sesji

Ostatnia sesja sejmowa była terenem szeregu interesujących pociągnień politycznych. Szeroka opinia publiczna interesowała się w tym okresie sejmem w większym stopniu, niż podczas sesji ubiegłej.

Oczywiście trudno się od sejmu spodziewać, by stanął wyszły istotne zmiany w życiu polskim. Wszelkie więc zarzuty tego rodzaju, byłyby pod adresem sejmu bezprzedmiotowe. Natomiast sejm, który w okresie początkowym był całkowicie oderwany od społeczeństwa, staje się trybuną, z której padają słowa, będące odzwierciedleniem najgłębszych dążeń narodu polskiego. Tak było w dyskusji antymasońskiej, tak było przy uboju rytualnym, tak było przy ustawie o obywatelstwie i tak było w szeregu innych wypadków.

Idea narodowa zdobywa serca coraz to szerszych mas Po-

laków. Dociera tam, gdzie do niedawna miała drogi zupełnie zamknięte. Ta szybka ewolucja przejawia się również na terenie sejmu.

Sejm, który do niedawna był biernym przedmiotem polityki, staje się jej podmiotem; oczywiście, nie może w wielu wypadkach decydować, ale samodzielnie zabiera głos i w ten sposób wpływa na rozwój życia politycznego. Ostatnie dyskusje na terenie sejmowym wykazują, że poglądy społeczeństwa na sejm były dotychczas błędne. Uważano, że złożony jest z najbardziej rdzennych czynników sanacyjnych. Okazało się jednak, że recepta, na podstawie której został stworzony, jest nieco inna.

Sejm oczywiście był wynikiem wyborów, gdzie społeczeństwo nie miało głosu. O składzie jego decydowały

czynniki, kierujące obozem sanacyjnym. To wszystko prawda. Ale wtedy, kiedy te czynniki decydowały o składzie sejmu, wprowadziły do jego składu tylko niewielką ilość ludzi z pierwszej ekipy sanacyjnej. Udział bowiem w Sejmie nie był specjalnie pomyślny dla osób pierwszej klasy. Pozostała ilość mandatów została przydzielona bądź legionistom, którzy nie odgrywali decydującej roli politycznej, bądź też działaczom społecznym, którzy mieli w ten sposób dokumentować ścisły związek sejmu ze społeczeństwem.

Dopóki obóz sanacyjny był jednolity, dopóty sejm nie odgrywał większej roli politycznej, gdyż według podstawowej koncepcji, która go powołała do życia, nie miał takiej roli odgrywać. Z chwilą jednak, gdy dekompozycja zaczęła przybierać na rozmiarach, sejm zaczął podnosić głowę i

początkowo nieśmiało wypowiadać własne zdanie.

W dodatku w kołach legionowych, stojących dalej od wielkiego ołtarza, idea narodo- wa zaczęła zdobywać szereg zwolenników. Poślowie, pochodzący z tego środowiska, zaczęli śmiało i odważnie zabierać głos. Masa zaś pośków, szukająca kontaktu ze społeczeństwem, stawała się wdzięcznym środowiskiem dla tego rodzaju wystąpień.

Trudno się oczywiście spodziewać, by Sejm mógł stać się czynnikiem decydującym, jego większość bowiem składa się z posłów, którzy tylko w okresie dekompozycji politycznej zdobyć się potrafiały na samodzielną linię polityczną. Natomiast w okresie tej dekompozycji sejm dzisiejszy będzie jednak jednym z czynników politycznych i w szeregu spraw opinia jego może istotnie za- ważyć.

J. K.

Odpowiedź niepowołanym obrońcom kościoła

Za wiedzą i zgodą Prymasa

ukazała się deklaracja Rady Społecznej

o stanie gospodarczym wsi

Ks. dr. Edward Kozłowski, sekretarz Rady Społecznej przy Prymasie Polski, złożył oświadczenie

następującej treści:

„Wobec krytyk podnoszonych przeciw „Deklaracji Rady Spo-

łecznej przy Prymasie Polski” sprawie stanu gospodarczo-społecznego wsi polskiej” a zwłaszcza wobec ogłoszonej w „Gazecie Rolniczej” nr. 6 z 11. I. 38 notatki, której autor uważa się za powołanego „uając się za powagą Kościoła, która przez wystąpienie Rady Społecznej została poniekąd naruszona”, jestem jako sekretarz tejże Rady ze strony miarodajnej upoważniony do następujących stwierdzeń:

1. Deklaracja powyższa ukazała się za wiedzą i zgodą Jego Eminencji Ks. Prymasa Polski.

2. Najwyższe sfery kościelne zajęły w związku z tą deklaracją stanowisko następujące:

a) Państwu może przysługiwać prawo wywłaszczenia na cele reformy rolnej, jeżeli tego wymaga dobro ogólne państwa.

b) Interpretację ustępów encykliki „Quadragesimo anno”, odnoszących się do prawa regulowania ustroju własnościowego, pozostawia się swobodnej, a nawet pożądaną dyskusji uczonych katolickich.

3. Deklaracja, jak to wyraźnie z jej tekstu wynika, nie solidaryzuje się z ustawą o reformie rolnej z dnia 28. XII. 35, a tym mniej z jej wykonaniem.

**Życzysz nam dobrze—
zaprenumeruj A BC**

„ABC” dla Śląska

Oddział „ABC” w Katowicach, ul. Stawowa 16 — tel. 318-28.

Na marginesie nowej ustawy „Praworządny” obywatel zmienił dla wygody obywatelstwo

Samson Mekler był milionerem — hurtownikiem owoców w Katowicach. Nie płacił więc podatków. Gdy urząd skarbowy wreszcie natrafił na ślady oszustwa „zadeklarował” obywatelstwo włoskie — czyli po prostu uciekł z grubą gotówką do Włoch. Stamtąd sprzedaje teraz włoskie cytryny i pomarańcze — zaś w Państwie założył sobie handel dewizami. Posługiwał się prostą metodą. Jeśli sprzedał do Polski owoców za 100 funtów, to rachunki wystawiał na 150 lub 200 funtów. Odbiorcy

przesyłał naturalnie również „praworządnym” obywatelom — rachunki te skrupulatnie płaćli — wartości towaru ze swojej kieszeni, zaś resztę z pozostałego w Polsce majątku Samsona.

Kiedy Samson już cały swój majątek — i sporo złotych swoich adwokatów — w ten sposób wywindykował z Polski, dowiedział się o tym i urząd skarbowy — nieco jednak za późno.

jm.

Oburzający wybryk niekulturalnej żydówki

W szkole powsz. nr. 16 w Katowicach, do której uczęszczają również dzieci żydowskie, miał miejsce wypadek, oburzający do głębi społeczeństwo polskie. Córka kupca żydowskiego Kleina, który jest obywatelem miasta Katowic od dwóch (już) lat, sponiewierała uczennicę Michałską epiteta „ty żywno polska, ty psie polski”... Ojciec uczennicy walczył w szeregach powstańczych, aby się żydom w Polsce dobrze działo — i dziecko jego doczekało się za to nagrody: ty swinio polskie!

Żydowi Kleinowi nie dziwujemy się, że tak a nie inaczej wychowuje swoje dzieci — atoli w sprawie tej nie głos i szkoła. Co na to kierownik szkoły, pan Zajchowski?!

(jm.).



ZUCHWAŁA KRADZIEŻ ZAKONCZYŁA SIĘ ŚMIERCIĄ ZŁODZIEJA (JK.). Starszy posterunkowy Kisiel pełniący nocną służbę w Łukowie, zastał na gorącym uczynku kradzieży w jednym z domów przy ul. Jatkowej dwóch złodziei: Aleksandra Gajownika i Stanisława Mazurę. Złodzieje rzucili się do ucieczki. Wówczas post. Kisiel użył broni palnej. Jeden z uciekających zawrócił i rzucił się na policjanta, chcąc go rozbroić. Napadnięty odpowiedział strzałem, kładąc zuchwałego opryska trupem na miejscu. W międzyczasie drugi złodziej, Gajownik, zbiegł. Na skutek natychmiastowego pogoń ujęto go natychmiast.

ORYGINALNE POSWIECENIE BRAT OSKARŻONEGO PRZED SĄDEM

(JK.). Przed Sądem Grodzkim chłamskim miał stanąć na rozprawie oskarżony o bezprawny wyrąb drzewa z lasów państwowych niejaki Antoni Majmał. Podczas rozprawy gdy wprowadzono świadka — gajowego lasów państwowych, okazało się według rozpoznania tego ostatniego, że oskarżo-

nym nie jest Antoni Majmał, lecz brat jego Franciszek. Rozprawę przerwano. Obaj bracia będą teraz pociągnięci do odpowiedzialności sądowej nie tylko za bezprawny wyrąb lasu, ale i za uśmierzanie wprowadzenia władzy w błąd.

ZAMOŚĆ SPOŹNIA SIĘ Z BUDŻETEM (JK.). W Zamościu odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej, na którym uchwalono projekt preliminarza budżetowego na rok 1938/39. Preliminarz administracyjny wyraża się sumą zł. 687.782 a dla przedsiębiorstw sumą zł. 730.937.

Rada Miejska uchwaliła nie potrącać podatku specjalnego pracownikom miejskim w nowym roku budżetowym. Ponadto postanowiono zaciągnąć pożyczkę z Funduszu Pracy w wysokości 50.000 zł. na budowę kolektora oraz 20.815 zł. na zakup materiałów budowlanych. Poza tym przewiduje się rozbudowę kotłowni co jest możliwe wobec dobrego rozwoju elektryczności w Zamościu. Nabędzie się również kocioł.

W związku z nie zatwierdzeniem jeszcze planu regulacyjnego miasta przez władze centralne Zarząd Miejski uzyskał upoważnienie do zawieszania na okres dwóch lat pozwoleń na budowę budynków.

Oczekiwanie na zatwierdzenie planu regulacyjnego nie tylko przez Zamość ale i przez inne miasta, jak np. Lublin, powoduje niewątpliwie zahamowanie rozwoju w budownictwie mieszkalnym, go nie należy co rzeczy pożądanym.

MNOŻĄ SIĘ POŻARY (JK.) We wsi Głuch (pow. temaszowski) na skutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem, na sąlede Teodora Dziadka i innych spłonęło 6 domów mieszkalnych, 5 stodoł i 6 innych zabudowań gospodarczych wraz ze sprzętami rolniczymi. Ślaba akcja ratunkowa nieprzygotowanych do strażackich ochotników pożarowych, nie dysponujących na dobitkę potrzebnym sprzętem, pozwoliła na rozszerzenie się ognia, który strawił tyle mienia, przynosząc straty na prawie 15.000 zł.

Drugi pożar wybuchł we wsi Nadzecz (pow. biłgorajski). W tym wypadku pożar powstał z nieustalonych na razie przyczyn. Ogień strawił na szkole Okonia Jana część domu mieszkalnego.

Straty nieustalone. Dochodzenie w toku.

Trzeci wypadek pożaru zanotowano we wsi Gródek (pow. hrubieszowski), gdzie na skutek prawdopodobnie podpalenia spłonęła również część budynku mieszkalnego, należącego do Jędraka Matwiejczaka, znanego skądinąd z wyjątkowej nędzy i braku pracy.

KARAMBOL NA SZOSIE (JK.) Na szosie Lublin — Lubartów na fuzmankę, przewożoną przez Jana Mielchonia ze Spiechyna najechał samochód wojskowy, prowadzony przez kapłana Bolesława Jezowskiego na skutek czego jadący fuzmanką: Jan Mielchion, Katarzyna Piekarczyk oraz Kazimierz Mielchion doznał bolesnych obrażeń ciała. Wina w wypadku ponosi furman, który jechał nieostrożnie, strona i przed samym zdarzeniem stręcił gwałtownie na środek szosy.

ZAWALIŁ SIĘ DOM (JK.) W Lublinie w ostatnich dniach padały ulewne deszcze. Na skutek tego wiele domów zostało podmytych, co grozi zawaleniem się ich. W tej chwili notujemy wypadek zawalenia się domu przy ul. Kalinowej — na szczęście bez ofiar w ludziach, który jest konsekwencją podanych wyżej przyczyn.

Wydział Budowlany w Lublinie wniósł natychmiast zająć się wszystkimi zagrożeniami domami, celem zapobieżenia ewentualnym wypadkom.

Teatry śląskie

TEATR IM. ST. WYSPIAŃSKIEGO W KATOWICACH
W Chorzowie: We wtorek, dnia 5 kwietnia 1938 r. godz. 15.30: „Książę Niezłomny” dla Młodzieży Żołęgi Skarbofermu. Godz. 19.30: „Skiz” (dla Skarbofermu).
W Mikołajczycach (śląsk Opolski). W poniedziałek, dnia 4 kwietnia 1938 r. „Tekla” (Kossowski).

Rozjuszony byk

zmasakrował poganiacza

Wojciech Socha lat 33, zam. przy ul. Chłodnej 41, prowadził ul. Brukową byka do reżni przy ul. Jagiellońskiej nr. 1. Nagle przed domem nr. 18 byk przestraszył się przejeżdżającej tak-

siówki i szarpnął za kółko w nozdrzach za które był prowadzony. Ossa ale z bólu zwierzę zaatakowało poganiacza, biorąc go na rogi. Gdy Socha padł na chodnik, rozjuszony byk jeszcze go zaatakował, strącając kopytami i pomknął ul. Brukową w kierunku

ku Jagiellońskiej. Ulica w jednej chwili opustoszała.

Jedynie kilku odważniejszych mężczyzn zastąpiło zwierzęciu drogę. W momencie gdy byk szykował się do ataku, jeden z mężczyzn zdjął szybko jeśionkę i zarzucił zwierzęciu na łeb. W tym momencie byk dopadł mężczyznę i powalił zwierzę na bruk. Następnie skropowano mu postronkami nogi przybyli z reżni pracownicy zabrali je.

Do ramienia Sochy wezwano lekarza pogotowia ratunkowego, który stwierdził u poganiacza złamanie sześciu żeber oraz ranę kłutą klatki piersiowej. Po nalożeniu prowizorycznego opatrunku pogotowie przewiozło ranego do szp. Przemienienia Pańskiego.

Tragiczne skutki lekkomyślności Tramwaj obciął nogi młodej mężatce

W niedzielę rano około godz. 11-ej na rogu ul. Targowej i Żabkowskiej wydarzył się nieszczęśliwy wypadek. Gdy tramwaj linii 12, nr. 58, prowadzony przez motorowego nr. legitymacji 5633, ruszył z przystanku w stronę ul. Kijowskiej, nagle do przedniego wagonu uisłowała wskoczyć jakaś kobieta. Ponieważ tramwaj był już w pełnym biegu, kobieta została odrzucona i wypadła pod koła przyczepnego wagonu. Nim zorientowano się w sytuacji nieszczęśliwa kobieta

dostała się już pod deskę ochronną. Natychmiast rzucono się na ratunek, wzywając pogotowie ratunkowe oraz pogotowie techniczne tramwajów. Po podniesieniu wagonu wydobyto okrwawioną nieprzytomną kobietę. Lekarz pogotowia stwierdził obcięcie obu nóg oraz szereg ogólnych obrażeń i po opatrunku przewiózł ją w stanie groźnym do szpitala Przemienienia Pańskiego.

Jak się okazało jest to Janina Złotowska młoda mężatka, zamieszkała

w majątku Trojanów, pow. garwoliński. Policja prowadzi dochodzenie.

Sądowy epilog nadużyć w nadleśnictwie państwowym Wiado

IWACEWICZE, 3. 4. Przed Sądem Okręgowym w Brześciu n/B. na sesji wyjazdowej w Iwacewiczach, pow. Kosowskiego — rozpoczął się ciekawy proces urzędników Nadleśnictwa Lasów Państwowych Wiado, oskarżonych o nadużycia na szkodę Dyrekcji Lasów Państw. Na ławie oskarżonych zasiadli: nadleśniczy L. P. — Czarniecki Klemens podleśn. — Rzepecki i Szlejsko sekretarz nadl. — Szczygielski, leśn. — Pancakiewicz, Sala, kupcy: Sernowik, Różański, Lipa, Kopelański,

oraz leśn. Dubrowski i Biernacki. Dwaj ostatni na rozprawie nie stawali się z powodu choroby.

Oskarżonych broni mają adwokatów. Rozprawie przewodniczy — Wiceprezes Sądu Okręgowego — Januszkowski, wotują S. O. — Umiński i Jurcewicz oskarżając prokuratorzy — Józefowski z Pińska i Goździk z Brześcia n/B.

Badanie przeszło 150-emu świadków potrafiło na poniedziałek wciągnąć, po czym złoży swe oświadczenie biegły Insp. Obuchowicz.

Strajk okupacyjny w restauracji „Polonia”

Od paru dni pracownicy restauracji „Polonia - Pałac” w al. Jerolimskich okupują lokal restauracji. Zatarę między dyrektorem Piechuckim, który dzierży restaurację a pracownikami wyniki z powodu niezapłacenia należności i przywłaszczenia kaucji. Piechucki nie mając dostatecznej ilości gotówki, pobierał od pracowników kauce, dochodzące

w poszczególnych wypadkach do kilku tysięcy złotych. Ponadto Piechucki zalegał z wypłatą pensji pracownikom. Gdy ci zażądali zwrotu kaucej, okazało się, że kauce przepadły.

W rezultacie pracownicy złożyli skargę do prokuratora, przystępując jednocześnie do okupacji lokalu. Rokowania z właścicielami narazie nie daly rezultatu.

Bezpieczeństwo Pracy

Nakładem Instytutu Spraw Społecznych ukazał się Nr. 3-ci „Przegląd Bezpieczeństwa Pracy”, który w obfitym materiale zawiera m. in. szereg ciekawych artykułów bezpośrednio i praktycznie dotyczących warunków życia robotniczego i pracy.

Medzy innymi zasługuje na wyróżnienie artykuł omawiający sprawę mieszkaniową robotniczą, który, być może w obecnych naszych warunkach rozumieć należy, jako wizję przyszłości, jednakże zawiera szereg praktycznych wskazań pozwalających już obecnie rozwiązać tak istotną i pilną zagadnienie.

Wśród innych artykułów przebiega wspólna intencja wskazania dostępnych już środków, które pozwalają w każdym zakładzie pracy stworzyć warunki jak największego bezpieczeństwa; przez zaprowadzenie odpowiednich urządzeń wpływających na zdrowie robotnicze i zabezpieczenie życia człowieka pracy przed stałe grożącymi mu niebezpieczeństwami w zakładach starego typu, urządzonych bez żadnego względu na życie i zdrowie ludzkie.

Dlatego też podano szereg przykładów pomysłów i udoskonalen z tego zakresu, omówiono zagadnienie wentylacji i projektowania budynków przemysłowych, urządzeń sanitarnotechnicznych, akustyki w zakładach pracy, ochrony przed ogniem, wybuchami itp.

Całość jest ciekawym materiałem dyskusyjnym i powinna zwrócić uwagę tych wszystkich, którzy już teraz są w możności choć w pewnej części zrealizować to zagadnienie tak żywotne dla świata pracy. Numer 3-ci „Przeglądu Bezpieczeństwa Pracy” robi wrażenie korzystne i niewątpliwie spotka się z przychylnością i zainteresowaniem nie tylko świata pracy, ale także decydujących sfer państwowych i przemysłowych. (s. i.)

Wyrok na wesole „Żyłcy nie może iść do piekła”

Jeden z sędziów w Johannesburgu, niejaki Rudich, znany był ze swego dobrego humoru. Jedną z ostatnich rozpraw stała się tak sensacyjna, że obiegła całą prasę angielską.

Przyczyną rozprawy była skarga pewnego policjanta przeciwko młodej kobiecie Malgorzacie Grenberg. Panna Grenberg prowadziła auto przez najbardziej ruchliwe ulice Johannesburgu z nieprzeprisaną szybkością. Gdy na skrzyżowaniu policjant zwrócił jej uwagę i poprosił o zwolnienie, panna odpowiedziała mu opryskliwie: — Dla mnie może pan sobie iść do piekła.

Policjant poczuł się dotknięty tymi słowami i złożył do sądu skargę. Malgorzata Grenberg usprawiedliwiała się, że w owej chwili była bardzo zdenerwowana.

Sędzia zwolnił oskarżoną od winy i kary i przytoczył następujące motywy wyroku:

„Po 1) jest rzeczą nie do pomysłenia, aby ktoś za życia mógł iść do piekła. Po 2) oskarżona wyraźnie podkreśliła, że policjant może to uczynić „dla niej”. A więc pozostawiła mu wolność w wykonaniu jej propozycji albo nie. W tych warunkach oczywiście oskarżenie nie posiada żadnych podstaw”.

Nie zwlekaj

Natychmiast zaprenumeruj A B C
dziennik narodo - radykalny, jedyny w Polsce pismo, które nie współpracuje z żydowskimi burami ogłoszeń

Za fałszywym paszportem zwiedzał świat

Na ławie oskarżonych znalazł się były żołnierz Legii Cudzoziemskiej 31-letni Czesław Piasecki, posiadający bogatą przeszłość kryminalną. Mimo młodego wieku Piasecki karany już był 13-krotnie, a po raz 14-ty stanął w kolizji z prawem przerabiając paszport zagraniczny.

W roku 1928 Piasecki wyjechał z Polski do Berlina w poszukiwaniu pracy. Gdy następował termin ewakuacji paszportu przedłożył go sobie fałszywą datę a następnie wyjechał do Paryża, gdzie zaciągnął się do Legii Cudzoziemskiej. Piasecki pełnił służbę w Afryce Północnej, a po pięciu latach powrócił za fałszywym paszportem do Warszawy i tu był zatrzymany.

Oskarżony przyznał się do fałszerstwa paszportu, twierdząc, iż sfalszował go w Berlinie w r. 1928. Przyznanie to zakwestionował jednak prokurator, dowodząc, iż Piasecki dokonał fałszerstwa już po odbyciu służby w Legii Cudzoziemskiej w r. 1934. Ustalenie to posiada doniosłe znaczenie, gdyż w wypadku przyjęcia, że fałsz nastąpił w r. 1928, Piasecki byłby zwolniony od odpowiedzialności karnej z powodu tak zw. przedawnienia ścigania. Wiedział o tym Piasecki i dlatego też biorąc winę na siebie, jednocześnie dowodził, że przestępstwa dopuścił się w r. 1928.

Sąd Okręgowy nie dał wiary Piaseckiemu i uznał, że fałszerstwo paszportu dopuścił się w r. 1934, za co skazał go na dwa lata więzienia.

Uczony polski wynalazł nową metodę naukową

W pałacu Staszica w Warszawie odbyło się zebranie naukowe Narodowego Instytutu Astronomicznego pod przewodnictwem prof. E. Warchałowskiego. Prelegentem prof. T. Banachiewicz, dyrektor Obserwatorium Astronomicznego w Krakowie, wyłożył za pomocą nowej, wynalezionej przez siebie metody obliczania wyników pomiarów i obserwacji. Metody posługują się t. zw. krakowianami i jest parokrotnie

prostsza od używanego dotychczas w tym problemie sposobu Gaussa. Rzecz ta, z dziedziny t. zw. metody najmniejszych kwadratów. Interesuje szersze krąg fachowców, jak to astronomów, geodetów, statystyków i przyrodników, posługujących się matematyką i była przedmiotem komunikatu przedstawionego przez autora Polskiej Akademii Umiejętności w dniu 25 marca r. b.



ZAMACH SAMOBÓJCZY UCZNIA
Chłabka Stanisław, urodz. 8 kl. gimn. w Pisku, w czasie pobytu u brata swego w Mikaszewiczach uisłował popelnienie samobójstwa, strzelając do siebie z rewolweru. W stanie beznadziejnym umieszczono daną w szpitalu. Przyczyną tak rozpaczliwego kroku była sniwaga kolegi na tie rywalizacji o koleżankę szkolną. (sw)

ŚMIERĆ DZIECI POWODEM SAMOBÓJSTWA

Wiesł Wieleń w pow. brzeskim był w tych dniach widownią tragedii zrozpaczonej matki. Mieszkanca tej wsi, Trofimuk Barbara, po śmierci swych dzieci popadła w silny rozstrój nerwowy i nie mogąc przeboleć straty naukochainych istot, popelnila samobójstwo, wieszając się na strychu swego domu. (sw)

UCZNIOWIE FUNDUJĄ KARABIN MASZYNOWY DLA ARMII
Uczniowie 4-iej kl. Gimn. Państw.

Kronika lwowska

K I N A
APOLLO: „Królestwo zakochanych”.
KRISTAL: „Kurier Carski”.
KAPITOL: „Konfetti”.
MARYSIENKA: „Jedna na milion”.

BÓJKA NA NOŻE

(a) Pomiędzy Andrzejem Szlafrakiem, zam. przy ul. Leszczyna 14 a dziećmi jego, Bolesławem Słomkowskim, również zamieszkałym w tym domu, wybuchła kłótnia na tle nieporozumień rodzimych. Po chwili kłótnia ta zamieniła się w bójkę, w wyniku której też został ranny Słomkowski. Pogotowie odwiezło go do szpitala miejskiego. Szlafrak raził się również na kandydata do reży drażniej córki, Czesława Sokolowskiego, którego poranił. Policja aresztowała Szlafraka.

NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK
(a) 28-letni stolarz Oskar Hubert, pochodzący z Mroczy, zjeżdżał rowerem z góry i uderzył głową o słup telegraficzny, przy czym rozbił sobie czaszkę. W stanie nieprzytomnym odwieziono go do szpitala.

ŻYWA POCHODNIA

(a) Matka 12-letniej Krystyny Ptaszńskiej, zam. przy ul. Średniej 20 na Jarach, postawiła w pralni na piecu butelkę z polturą stołową. W czasie gdy córka znajdowała się sama w pralni przy piecu, butelka z płynem piekła i poltura zapaliła się. Od plomieni zapaliła się sukienka dziewczynki i nim przybyła pomoc, stała ona już całą w płomieniach. Dziewczynkę przewieziono do szpitala Diaconuski, gdzie w okropnych męczarniach wkrótce zmarła.

KRAWIEC
MĘSKIMARIAN
PETKOWICZSZPITALNA 5
TELEFON 6.96-50POLECA pierwszorzędnym KNOJ I WYKONANIE
PALTA I GARNITURY
tylko na zamówienie. Ceny niskieKwiecień
Wyróżnia się bogatym
programem

CORDIALU

Nowy-Swiat
58

Odette Lupe

H. Bohunówna.

Elii Urbańska

Plebiscyt wśród milicjantów hiszpańskich

Nie chcą wracać na front

wolą jechać do Hiszpanii narodowej

PARYŻ, 2. 4. Zagadnienie uchodźców hiszpańskich stało się nagle najważniejszym zagadnieniem bieżącej chwili. Na poniedziałek rano zostało zwołane nadzwyczajne posiedzenie rady ministrów, które ma ostatecznie zdecydować, jaką taktykę obrze rząd francuski wobec spodziewanego dalszego napływu uchodźców z Hiszpanii.

Prasa francuska donosi, że zarządzenie władz centralnych, jakie nadeszło z Paryża w piątek wieczorem do Luchon, polecające natychmiastową organizację transportu uzbrojonych milicjantów z powrotem do Katalonii nie zostało wykonane, gdyż natrafiono na poważne trudności ze strony milicjantów. Część ich oświadczyła mianowicie, iż nie chcą wracać z powrotem do Katalonii, uważając, iż dalsza walka jest zupełnie daremna i że wolą pozostać we Francji, powołując się na to, że w Luchon referendium wśród żołnierzy hiszpańskich. Referendum to przeprowadzone zostało w następujący sposób:

W godzinach rannych do zgrupowanych na dziedzińcu koszarowym kilku tysięcy milicjantów, otoczonych przez oddziały gwardii ruchomej i żandarmerii francuskiej, przemówił jeden z wyższych oficerów hiszpańskiej armii republikańskiej. Krótka swa przemowa oficerów zakończył zapytaniem, kto z nich chce wrócić do Hiszpanii, będącej po dwadzieścia lat Franco. Zebrani milicjanci odpowiedzieli na to chórem: „Nikt”. Oficer zadał następnie drugie pytanie: „Czy chcecie walczyć nadal za republikę hiszpańską?”. Zebrani milicjanci odpowiedzieli również chórem: „Tak, aż do śmierci”. Wówczas padła komenda i zgromadzeni milicjanci ustawili się w szeregi, które wyruszyły na dworzec.

W tymczasem, z szeregu poczęli masowo występować coraz liczniejsi milicjanci, którzy oddając się pod opiekę obecnych na placu oficerów francuskich oświadczyli, że zmienili zdanie i proszą o odesłanie ich do Hiszpanii narodowej. Tych, którzy zgłosili tego rodzaju żądanie, sformowano natychmiast w osobne oddziały, przedstawiając każdemu do podpisania zobowiązanie, że zgodzą się dobrowolnie na powrót do Hiszpanii, znajdując się pod władzą gen. Franco.

Pierwszy transport rozbrojonych milicjantów odszedł w kierunku Port Bou dopiero dziś w godzinach popołudniowych.

W tymczasem, z szeregu poczęli masowo występować coraz liczniejsi milicjanci, którzy oddając się pod opiekę obecnych na placu oficerów francuskich oświadczyli, że zmienili zdanie i proszą o odesłanie ich do Hiszpanii narodowej. Tych, którzy zgłosili tego rodzaju żądanie, sformowano natychmiast w osobne oddziały, przedstawiając każdemu do podpisania zobowiązanie, że zgodzą się dobrowolnie na powrót do Hiszpanii, znajdując się pod władzą gen. Franco.

Pierwszy transport rozbrojonych milicjantów odszedł w kierunku Port Bou dopiero dziś w godzinach popołudniowych.

W tymczasem, z szeregu poczęli masowo występować coraz liczniejsi milicjanci, którzy oddając się pod opiekę obecnych na placu oficerów francuskich oświadczyli, że zmienili zdanie i proszą o odesłanie ich do Hiszpanii narodowej. Tych, którzy zgłosili tego rodzaju żądanie, sformowano natychmiast w osobne oddziały, przedstawiając każdemu do podpisania zobowiązanie, że zgodzą się dobrowolnie na powrót do Hiszpanii, znajdując się pod władzą gen. Franco.

Seria chełmskich procesów

Prezes Związku Polskiego w Chełmie oskarżony przez lekarkę żydówkę

Dnia 1 kwietnia br. znalazł się na wokandzie Sądu Grodzkiego w Chełmie trzykrotnie odraczany proces z oskarżenia prywatnego dr. Heleny Renaty Katz byłej prymariuszki Szpitala Psychiatrycznego w Chełmie przeciwko dr. Schulzowi Aleksandrowi prezesowi, inż. Ciesielczukowi Pawłowi i Janowi Olesiejczukowi, byłemu sekretarzowi Zarządu Związku Pol. w Chełmie. Wymienieni są oskarżeni o to, że w myśl uchwały walnego zebrania Z. P. nakazującej bojkot towarzyski kulturalny dr. Fuhrmana I. i dr. Katz rozesłali do szeregu osób w Chełmie pismo z tą uchwałą m.in. do dr. Fuhrmana i dr. Katz. Charakterystyczne, że poczuła się obrażoną tylko dr. Katz. Sądzi sędzia Jerzy Bielecki, oskarżenie nie popierał adwokat Masłowski ze Lwowa i adw. Bonhard żyd z Chełma. Broni aplikant adwokacki mgr Gągół z Warszawy.

Na wstępie adw. Bonhard stawia wniosek o odroczenie sprawy, podając jako powód niestawiennictwo jednego z oskarżonych.

Obrona oponuje stwierdzając, iż doreczenie inkryminowanego pisma nie zawiera cech przestępstwa i wnosi o umorzenie sprawy.

Sąd postanowił rozpoznać sprawę i wydać wyrok odnośnie nieobecnych oskarżonych zaocznie.

Jako pierwszy zeznaje dr. Schulz, który nie przyznaje się do winy. Na pytanie sędziego daje szereg wyjaśnień.

Dr. Schulz nie chce odpowiadać na pytania adwokata żyda. Wyni-

W sobotę rozpoczął obrady w sali Domu Katolickiego siódmy zjazd Rządu Sokolstwa Polskiego przy udziale 102 delegatów. Dotychczasowy prezes Sokola p. Arciszewski, otwierając zebranie powitał gości a mianowicie prezesa Sokolstwa polskiego w Czechosłowacji, a jednocześnie jedynego posła do parlamentu czeskiego w Pradze p. dr. Leona Wolfa, przedstawiciela PUWF i PW p. kpt. Wojska, przedstawiciela Zw. Zw. Sport. majora Kierzkowskiego, delegata PMS p. Sendekę, delegata Stow. Mężów Kat. dr. Kozielskiego i innych. W odpowiedzi dr. Wolf przedstawił odnośny zjazd Olzy najserdeczniejsze życzenia obradującym oraz całemu sokolstwu macierzystemu. W toku obrad p. Arciszewski zdał sprawozdanie z prac organizacyjnych Sokolstwa za ostatnie dwulecie. Przemówienie p. Arciszewskiego przyjęto gorącymi oklaskami.

Po referacie Mec. dr. Wunscha członka zarządu Związku Sokola na temat: „Cele i zadania Sokolstwa w chwili obecnej”. Rada Związku przyjęła przez aklamację 5 tez będących wytycznymi dalszej pracy Sokolstwa. W myśl tych tu Sokolstwo Polskie uznaje służbę dla Narodu Polskiego i Jego Państwa, którego wielkość i siłę widzi w tym, by Naród Polski był gospodarzem we własnym Kraju. Za właściwą drogę do unarodowienia życia polskiego we wszystkich dziedzinach Sokolstwo uznaje przede wszystkim wychowanie Społeczeństwa w duchu narodowym, na zasadach chrześcijańskich.

Stojąc z dala od wszelkich sporów partyjno-politycznych, Sokolstwo podkreśla swój wyłącznie polski charakter, a tym samym uznaje za konieczną bezwzględną walkę z wszelkimi prądami rozkładowymi, a w szczególności

wnosząc ponownie o odroczenie sprawy. Sąd po naradzie postanowił ukarać dr. Schulza za obraźliwe nazwanie Bonharda żydem — 10-złotową grzywną i odroczyć sprawę.

W ten sposób sprawa znajdzie się po raz czwarty na wokandzie sądu.

Triumfalny powrót emigrantów

Legion austriacki w Wiedniu entuzjastycznie witany przez ludność

WIEDNIA, 2. 4. Dziś odbyło się uroczyste wkrócenie austriackiego legionu do Wiednia. Dwie brygady legionu ustawiły się na placu Bohaterów przed dawnym Burkiem.

O godz. 14-ej przełączył brygad austriackiego legionu odbył szef sztabu S. A. Lutze w towarzystwie dowódcy grup. Reschneya i dowódcy brygady Loeve. Następnie zabrał głos gaudeliter Buerckel, który odczytał oredzie kanclerza Hitlera, w którym kanclerz w gorących słowach dziękuję legionistom austriackiego legionu za dotychczasową wierność idei, zwraca się do nich, jako do instruktorów przyszłej S. A. w Austrii i ja-

z prądami komunistycznymi i żydowskimi.

Sokolstwo stojąc na stanowisku trwałej gotowości obronnej całego Narodu, uważa swą działalność w kierunku moralnego i fizycznego przygotowania członków do obrony Kraju z zgodą z istotnym interesem Narodu i Państwa, a ściśle współpracę z Armią Narodową za bezwzględnie wskazaną.

Stojąc na gruncie jedności duchowej Narodu Polskiego bez względu na przynależność państwową jego członków, Sokolstwo Polskie dąży do zachowania nierozdzielnej łączności z Polonią Zagraniczną.



Romek
nigdy się nie spóźnia

do szkoły, mimo że sam sobie robi śniadanie, bo ma w domu imbryk elektryczny, nabyty na raty w Salonie Elektrywni (Marszałkowska 150)

Litwini wybierają się masowo na wycieczki do Polski

KOWNO, 2. 4. Jedno z tutejszych biur podróży otrzymuje w wielkich ilościach zgłoszenia na bilety do Polski. Biuro to nie przyjmuje jeszcze zgłoszeń na bilety, zamierza w najbliższych dniach opracować plan wycieczek zbiorowych do Polski. Dwie pierwsze wycieczki obejmowały by: jedna — zwiedzenie szeregu większych miast polskich, druga — trzytygodniowy pobyt w Zakopanem.

KOWNO, 2. 4. W nocy z dnia 13 na 14 marca nauczyciel szkoły

w Kalwarii, Piestinkas, wybił 16 szyb w świątyni towarzystwa „Pochodnia” w Kalwarii. Piestinkas z polecenia władz usunął z listy członków Związku Szau lisów, w której to organizacji sprawował on funkcję komendanta oddziału kalwaryjskiego. W najbliższych dniach ma on być skreślony z listy nauczycieli litewskich. Związek litewskich oficerów rezerwy, do którego Piestinkas należy, wytacza mu dochodzenie dyscyplinarne.

Krawaty APIS produkcji A. PIEKARSKI i S-ka

WARSZAWA

odznaczają się dobrym krojem i solidnym wykonaniem

Zarządzenia min. Spraw Wewnętrznych w sprawie odnawiania domów

Prezes Rady Ministrów i minister spraw wewnętrznych, gen. Sławoj-Skaldkowski wydał następujące zarządzenie:

Zwolnienie Jędrzychowskiego

WILNO, 2. 4. Dziś został zwolniony z więzienia za kaucją 2 tysięcy złotych mgr. praw Stefan Jędrzychowski, skazany przed paru miesiącami, razem z dr. Henrykiem Dembińskim przed sądem okręgowym w Wilnie na 4 lata więzienia za działalność polityczną, zmierzającą do zmiany ustroju państwa przemocą.

Jak wiadomo, drugi współskazany dr. Henryk Dembiński został zwolniony z więzienia przed kilku tygodniami.

Właściciele nieruchomości tak w miastach jak i na wsiach, którzy ubiegłego roku nie odnawiali domów i ogrodzeń, winni bezwzględnie czynności te uskutecznić, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Nie wykonywanie tych czynności w tym kierunku zarządzeń grozi pociąganiem do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

Od właścicieli nieruchomości, odnowionych w roku ubiegłym mogą być wymagane czynności uzupełniające.

Podwórza winny być uporządkowane, wybrukowane w części służącej do komunikacji i opatrzone w ścieki dla odprowadzenia wody deszczowej, przy czym zwrócić należy szczególną uwagę, aby ustępy były utrzymywane czyste a śmiećki szelaznie zanikane i uporządkowane.

Nawierzchnie podwórz w nieruchomościach położonych przy ulicach o nawierzchni gładkiej w miastach większych (mają być asfaltowane).

PAMIĘTAJ O BEZROBOTNYCH NARODOWCACH

Rosja się budzi

Tajemnicza radiostacja w Moskwie

RYGA, 2. 4. Dzisiejszej nocy znowu odezwała się tajemnicza radiostacja, nadająca od pewnego czasu swoje audycje na falach 29.32. Nocna audycja rozpoczęła się od melodii międzynarodówki, a następnie speakerka zapowiedziała: „Halo, tu mówi Moskwa! Słuchajcie audycję Związku Oswobodzicieli”. Dalsze słowa zostały zagłuszone charakterystycznym brzęczeniem. Brzęczenie to nadaje w momentach dla ZSRR niewygodnych — ra-

diostacja sowiecka w Mińsku. Po kilku minutach brzęczenie ustało i dał się znowu słyszeć głos speakerki: „Nie możemy dłużej znieść takiego życia i obłąkańczego terroru Stalina. Nie chcemy być niewolnikami i wierzymy, że związek nasz osiągnie swój cel”.

Dalej speakerka zaznaczyła, że audycje będą nadawane jak zwykle na falach 29.32, o godz. 23.30 według czasu środkowoeuropejskiego.

Sprzedawał broń komunistom a oskarżał narodowców

Przed sądem okręgowym stanął w sobotę Izrael Kędzior, znany w świecie przestępczym pod pseudonimem „Stralik łobuz”. Akt oskarżenia zarzuca Kędziorowi nielegalny handel bronią.

Bezczelny żyd podał w śledztwie, że klientami jego byli członkowie O. N. R. W czasie przewodu sądowego wyszło jednak na jaw,

że Kędzior kłamał i że insynuacja rzucona na narodowców miała na celu odwrócenie uwagi od prawdziwych odbiorców broni, którymi okazali się komuniści z prowincji. W szczególności udało się ujść 2 komunistów w Lucku, którzy nabyli u Kędziora broń.

Sąd skazał Kędziora na 2 lata więzienia.

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimska 121. Telefony 666-62 (sekretariat) 666-99 (ogłoszenia), 330-59 (Dział gospodarczy „Kronika Kuropecka”). Oddział niemiecki „ABC” Al. Jerozolimska 3a. Tel. 88-333 przyjmuje interesantów codziennie w godzinach 17.30 — 19.00.

ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimska 121. Tel. 349-33, 349-32 (Kasa, buchalteria). Kantor prenumerat: Al. Jerozolimska 3a i 1. pietro. Tel. 8-18-33 Zarząd i Dział Ogłoszeń: Al. Jerozolimska 3a. Tel. 727-33. Konto PKO 23400 Skrytka Poczta 745 Adres telegraficzny — ABC Warszawa.

PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź, Piotrkowska 103, tel. 111-44 Biuro czynne w godz. 10—12 i 15—18 Poznań, 27 Grudnia Włocławek, Cyganki 34, tel. 135 Kalisz, Rzeźnicza 4, tel. 477, Katowice, ul. Stawowa 16, tel. 318-28.

PRENUMERATA: miejscowa (z odnośnikiem do domu) i na prowincji zł. 2.30 miesięcznie; wydanie B wraz z dziennikiem Sienkiewicza zł. 3.30 miesięcznie. Za granicą zł. 4.00 Wyd. B (z premią książkową) 5.50 W Austrii, Czechosłowacji, W. M. Gdańsk i na Węgrzech cena prenumerat jak w kraju.

Za zwrot nadesłanych a nie zamówionych rękopisów redakcja nie odpowiada.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpalty (na wszystkich stronach po 6 szpalt), na 1-ej stronie — 1 zł., w tekście (wśród artykułów) 80 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr., na ostatniej stronie — 70 gr. W dodatku niedzielny 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty i wyjaśnienia — 1.50 zł., opisy specjalne — 3 zł., lekarskie 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy, tłusty druk — po dwójnie. Notatki reklamowe oznacza się cyfrą (N.), a komunikaty — wyjaśnienia cyfrą (K). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Dział ogłoszeń: Al. Jerozolimska 3a. Biuro czynne od godz. 9 rano do 4 po poł. Tel. 1-27-33.

Redaktor naczelny: dr. Tadeusz Gluźniński

Wydawca: Spółka Wydawnicza „ABC” Sp. z ogr. odp.
Odbito w „Drukarni Literackiej”, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121.

Redaktor odpowiedzialny: Bogusław Kopczyński.